

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 151

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 28 martie 2001

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 265 din 19 decembrie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 261, ale art. 284 alin. 1 și ale art. 288 ¹ din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate și completate prin Ordonanța Guvernului nr. 13/1998	1-3	331. — Hotărâre privind indexarea cuantumului alocației de întreținere pentru copiii încredințați sau dați în plasament	7
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
44. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 27/2000 privind regimul produselor supuse accizelor	3-4	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
328. — Hotărâre privind înființarea și funcționarea Comisiei naționale pentru integrarea României în NATO	4-5	38/160. — Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor și al ministrului sănătății și familiei pentru aprobarea unor măsuri privind comercializarea băuturilor alcoolice distilate	7
329. — Hotărâre privind importul și comercializarea unor produse folosite	5-6	75/37. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale și al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind stabilirea tarifelor reglementate pentru consumatorii captivi din sectorul gazelor naturale	7-8
330. — Hotărâre pentru revocarea și numirea unor membri în Consiliul director al Fondului Român de Dezvoltare Socială	6	267. — Ordin al ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței privind aprobarea aplicării Reglementării tehnice europene JAR MMEL/MEL — Lista master a echipamentului minim și Lista echipamentului minim, necesare pentru operarea în condiții de siguranță a aeronavelor civile de transport aerian public	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 265

din 19 decembrie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 261, ale art. 284 alin. 1 și ale art. 288¹ din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate și completate prin Ordonanța Guvernului nr. 13/1998

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Lucian Stăngu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 261, ale art. 284 și ale art. 288¹ din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate și completate prin Ordonanța Guvernului nr. 13/1998, excepție ridicată de Claudia Dumitriu în Dosarul nr. 1.510/2000 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal este prezent Cristian Ghircă. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Partea prezentă solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, considerând că prin textele de lege criticate nu se încalcă principiul liberului acces la justiție și cel al egalității în drepturi, consfințite prin art. 16 alin. (1) și art. 21 din Constituție, cum de altfel nici una dintre dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 13/1998 nu aduce atingere acestui principiu fundamental. Se mai arată că această ordonanță a mai fost supusă criticilor de neconstituționalitate, Curtea Constituțională stabilind prin deciziile sale că dispozițiile criticate sunt conforme prevederilor constituționale. Se consideră în final că, neinvocându-se elemente noi de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, excepția este neîntemeiată și de aceea se solicită respingerea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 aprilie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 1.510/2000, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 261, 284 și 288¹ din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Claudia Dumitriu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile criticate contravin prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât „este tulburat echilibrul procesual care constituie regula procedurală de bază a procesului civil, creându-se avantaje pentru o parte, în timp ce cealaltă are paralizată orice posibilitate de acțiune, fiind înfrântă egalitatea în fața legii”. Se mai susține că sunt încălcate dispozițiile art. 21 din Constituție, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin instituirea a „două condiții simultane pentru exercitarea unei căi de atac unice”.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă, exprimându-și opinia, arată că dispozițiile art. 261, 284 și 288¹ din Codul de procedură civilă, modificate prin Ordonanța Guvernului nr. 13/1998, pe de o parte, încalcă echilibrul procesual — regula de bază a procesului civil —, iar pe de altă parte, dubla condiție a termenului pentru exercitarea unei căi de atac constituie un obstacol artificial în ceea ce privește cenzurarea hotărârilor judecătorești de către instanța de control judiciar, o limitare a posibilității de examinare a criticilor îndreptate împotriva acestor hotărâri.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază excepția ca fiind neîntemeiată, arătând că reglementarea adoptată prin Ordonanța nr. 13/1998 conține dispoziții procedurale ce asigură exercitarea în mod egal și în acord cu prevederile Constituției nu numai a căilor de atac, dar și „traducerea în fapt, cât mai grabnic, a drepturilor recunoscute prin hotărârea instanței judecătorești, nesupuse nici unei căi de atac”. Se mai arată că aceste dispoziții nu încalcă principiile constituționale, ci reprezintă tocmai realizarea unui echilibru între drepturile și interesele legitime ale ambelor părți în procesul civil. Împrejurările invocate de autorul excepției constituie probleme de aplicare a legii și nu de constituționalitate, conchide Guvernul.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, susținerile părții prezente, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Curtea observă că, deși autorul excepției critică întregul text al art. 284 din Codul de procedură civilă, din examinarea cererii prin care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate rezultă că în realitate au fost avute în vedere numai prevederile alin. 1 al acestui articol, care au fost modificate prin Ordonanța Guvernului nr. 13/1998. Așa fiind, Curtea urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 261, ale art. 284 alin. 1 și ale art. 288¹ din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate și completate prin Ordonanța Guvernului nr. 13/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 40 din 30 ianuarie 1998, texte al căror conținut este următorul:

— Art. 261: „*Hotărârea se dă în numele legii și va cuprinde:*

1. *arătarea instanței care a pronunțat-o și numele judecătorilor care au luat parte la judecată;*

2. *numele, domiciliul sau reședința ori, după caz, denumirea și sediul părților, calitatea în care s-au judecat; numele mandatarilor sau al reprezentanților legali și al avocaților;*

3. *obiectul cererii;*

4. *dispoziitivul;*

5. *calea de atac și termenul în care se poate exercita;*

6. *arătarea că pronunțarea s-a făcut în ședință publică, precum și semnăturile judecătorilor și ale grefierului. Lipsa semnăturilor poate fi complinită oricând.*

Părerile judecătorilor rămași în minoritate se va consemna în josul hotărârii.

Hotărârea se va comunica părților, în copie, în cazul în care aceasta este necesar pentru curgerea termenului de exercitare a unei căi ordinare de atac. Comunicarea se va face în termen de 7 zile de la pronunțarea hotărârii.

În cazul în care împotriva hotărârii se declară una dintre căile de atac prevăzute de lege, se vor redacta, sub semnătura judecătorilor, motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței, precum și motivele pentru care s-au înlăturat cererile părților, care vor face corp comun cu hotărârea. Părerile motivate a judecătorilor rămași în minoritate va trebui redactată în același timp cu motivarea hotărârii.

Hotărârile pronunțate de instanța de recurs vor cuprinde, în toate cazurile, atât mențiunile prevăzute la alin. 1, cât și motivarea instanței. Redactarea hotărârii se va face în termen de 20 de zile de la pronunțare.

Dacă instanța a fost alcătuită din mai mulți judecători, președintele va putea însărcina pe unul dintre ei cu redactarea hotărârii și, dacă este cazul, a motivării.

În cazul în care, după pronunțare, unul dintre judecători este în imposibilitate de a semna hotărârea sau motivarea, președintele instanței o va semna în locul său, iar dacă cel în imposibilitate să semneze este grefierul, hotărârea va fi semnată de grefierul-șef, făcându-se mențiune despre cauza care l-a împiedicat pe judecător sau pe grefier să semneze hotărârea ori, dacă este cazul, motivarea.

Dacă partea prezentă la pronunțarea hotărârii în ședință publică solicită motivarea acesteia, dispozițiile alin. 5 se aplică în mod corespunzător. Despre toate acestea se va lua act prin încheiere.”;

— Art. 284 alin. 1: „*Termenul de apel este de 15 zile de la comunicarea hotărârii redactate, după caz, potrivit art. 261 alin. 1 și 2 sau alineatul ultim al aceluiași articol, dacă legea nu dispune altfel.”;*

— Art. 288¹: „*După comunicarea motivării hotărârii potrivit art. 288, părțile vor motiva apelul în fapt și în drept, prezentând și dovezile invocate în susținerea apelului, într-un termen de 15 zile de la comunicare. În cazul prevăzut de art. 261 alineatul ultim, termenul pentru motivarea apelului se socotește de la comunicarea hotărârii.*

Când dovezile propuse sunt martori sau înscrisuri nearătate la prima instanță, se vor aplica în mod corespunzător dispozițiile art. 112 pct. 5.

Președintele va înainta instanței de apel dosarul, împreună cu apelurile făcute, numai după împlinirea termenului de motivare a apelului pentru toate părțile.

Cu toate acestea, apelul va fi trimis de îndată, dacă s-a făcut cerere pentru suspendarea executării hotărârii primei instanțe.

Autorul excepției consideră că aceste texte de lege încalcă prevederile art. 16 alin. (1) și ale art. 21 din Constituție, precum și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât este tulburat echilibrul procesual, fiind totodată instituite două condiții simultane pentru exercitarea unei căi de atac unice.

Cu privire la constituționalitatea Ordonanței Guvernului nr. 13/1998 în ansamblul ei, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin numeroase decizii, cum sunt, de exemplu, Decizia nr. 61 din 20 aprilie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 20 mai 1999, și Decizia nr. 63 din 11 aprilie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 14 iulie 2000. Prin aceste decizii Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile din Ordonanța Guvernului nr. 13/1998, referitoare la necomunicarea motivării hotărârilor neatacate cu apel sau recurs, nu îngrădesc accesul liber la justiție și nu contravin prevederilor art. 21 din Constituție, potrivit cărora:

„(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngrădi exercitarea acestui drept.”

Aceasta pentru că toate părțile procesului iau cunoștință de modul de soluționare a acestuia și își pot exprima nemulțumirea față de soluția instanței de judecată prin exercitarea căilor de atac. Cu același prilej s-a arătat că

dispozițiile ordonanței nu contravin nici prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Sub acest aspect Curtea a reținut că ordonanța cuprinde unele norme de modificare și completare a Codului de procedură civilă, referitoare la motivarea hotărârilor judecătorești, la cererea și termenul de apel, la motivarea și comunicarea apelului ori recursului, care nu îngrădesc dreptul persoanei de a se adresa instanțelor de judecată competente în cazul în care le sunt încălcate drepturile. Potrivit dispozițiilor acestei ordonanțe, părțile din proces nemulțumite de soluția instanței de judecată pot exercita căile de atac, motivele apelului sau ale recursului urmând să fie redactate după motivarea sentinței.

Considerentele care au stat la baza deciziilor menționate mai sus sunt valabile și în speța de față, neintervenind elemente noi care să determine modificarea jurisprudenței Curții Constituționale.

În ceea ce privește critica privind pretinsa încălcare a prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, nici aceasta nu poate fi primită. Curtea Constituțională a decis în mod constant că nu este contrară acestui principiu instituirea unor reguli speciale pentru anumite categorii de litigii, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, atâta timp cât ele asigură egalitatea de tratament juridic a cetățenilor aflați în aceeași situație. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 70 din 15 decembrie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 27 decembrie 1993, și Decizia nr. 85 din 27 iulie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 11 august 1994.

De altfel, împrejurarea invocată de autorul excepției privind ipoteza declarării unui apel tardiv nu constituie o problemă de constituționalitate, ci una de aplicare a legii, care excede competenței Curții Constituționale, în lumina prevederilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, 2, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 261, ale art. 284 alin. 1 și ale art. 288¹ din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate și completate prin Ordonanța Guvernului nr. 13/1998, excepție ridicată de Claudia Dumitriu în Dosarul nr. 1.510/2000 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 decembrie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 27/2000 privind regimul produselor supuse accizelor

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Ordonanța Guvernului nr. 27/2000 privind regimul produselor supuse accizelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din

31 ianuarie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

— **Pozițiile nr. 5 și 7 de la litera B „Produse din tutun“, prevăzute în anexa nr. 1 „Lista cuprinzând taxele speciale de consumație (accize)“, vor avea următorul cuprins:**

Nr. crt.	Denumirea produsului sau a grupei de produse	U.M.	Acciza (echivalent euro/U.M.)
0	1	2	3
„5. Țigarete		1.000 țigarete	2,2 + 30% ⁵⁾
7. Tutun destinat fumatului, din care:		kg	14,00
— tutun destinat rulării în țigarete		kg	7,00“

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 23 martie 2001.
Nr. 44.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înființarea și funcționarea Comisiei naționale pentru integrarea României în NATO

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se înființează Comisia națională pentru integrarea României în NATO, denumită în continuare *comisie*, alcătuită din reprezentanți ai instituțiilor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Reprezentanții în comisie și locțiitorii acestora sunt desemnați prin decizie a șefului instituției reprezentate, care se comunică Secretariatului permanent al comisiei. În instituțiile în care există secretar de stat care coordonează integrarea europeană acesta poate fi desemnat ca membru în comisie.

Art. 2. — Comisia exercită următoarele atribuții principale:

a) coordonează și sprijină acțiunile desfășurate pe plan intern și extern, vizând integrarea României în NATO;

b) evaluează periodic calitatea și eficiența acțiunilor întreprinse, precum și perspectivele de integrare a României în Alianța Nord-Atlantică și, pe această bază, elaborează propuneri și decizii privind etapele următoare;

c) întocmește Programul național anual de pregătire a aderării României la NATO (PNA) și ia măsuri de aducere la îndeplinire a acestuia;

d) prezintă rapoarte și supune spre aprobare Guvernului sau, după caz, Consiliului Suprem de Apărare a Țării măsuri vizând accelerarea pregătirii României pentru integrarea în NATO.

Art. 3. — (1) Comisia funcționează la nivel de secretar de stat, reunindu-se lunar la sediul Ministerului Afacerilor Externe. Pot fi convocate și reuniuni extraordinare, la solicitarea scrisă a oricărui membru al comisiei și cu acordul Biroului executiv al acesteia. Reprezentarea la nivel de secretar de stat a instituțiilor membre este obligatorie la reuniunile ordinare și extraordinare ale comisiei.

(2) Lucrările comisiei sunt prezidate de secretarul de stat din Ministerul Afacerilor Externe care coordonează problematica integrării în NATO.

(3) Pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin comisia creează grupuri de lucru la nivel de director sau de expert, la care pot participa și reprezentanți ai altor ministere și instituții nereprezentate în comisie.

(4) Lucrările și documentele comisiei și ale structurilor acesteia au caracter confidențial.

(5) Comisia își adoptă propriul regulament de procedură.

Art. 4. — (1) Se înființează Biroul executiv al comisiei, format din secretarii de stat ai instituțiilor coordonatoare ale capitolelor din cadrul PNA, după cum urmează: Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Finanțelor Publice, Serviciul Român de Informații și Ministerul Justiției.

(2) Biroul executiv al comisiei are rolul de a analiza activitatea de ansamblu a acesteia și de a propune măsuri de eficientizare a ei. În acest scop poate emite recomandări care sunt supuse dezbaterii plenului comisiei.

(3) Biroul executiv al comisiei se reunește trimestrial la sediul Ministerului Afacerilor Externe. El poate fi convocat, la solicitarea oricărui membru, atunci când situația o impune sau pentru pregătirea unor acțiuni importante pe problematica NATO.

Art. 5. — (1) Se înființează Secretariatul permanent al comisiei, care își desfășoară activitatea la sediul Ministerului Afacerilor Externe.

(2) Șeful Secretariatului permanent al comisiei este directorul general responsabil cu problematica NATO din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

(3) Secretariatul permanent al comisiei este alcătuit din reprezentanți, la nivel de expert, ai instituțiilor coordonatoare ale capitolelor din cadrul PNA.

(4) Experții din cadrul Secretariatului permanent al comisiei sunt salariați de instituțiile de la care provin.

(5) Instituțiile coordonatoare ale capitolelor PNA vor informa Ministerul Afacerilor Externe, în termen de două săptămâni de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, în legătură cu numele și poziția experților desemnați să încadreze Secretariatul permanent al comisiei.

(6) Ministerul Afacerilor Externe va asigura spațiul corespunzător și echipamentul de birotică adecvat, necesare în vederea desfășurării eficiente a activității.

(7) Cheltuielile corespunzătoare activității desfășurate de Secretariatul permanent al comisiei vor fi suportate din bugetul Ministerului Afacerilor Externe.